

Dybvadsangen

Tekst og melodi: Claus og Karl Erik Coltau

Når du vandrer gennem byen,
føler freden i dit sind,
undrer du dig sikkert aldrig over grunden.
Åbner blot det hele i dig – lukker bare alting ind,
følger med i hvad der hænder rundt omkring...

*Igennem alle husfacaderne – hos folk, som går forbi,
deles sorg og glæde – skønt du føles fri.
Du er selv en del af byen og dens hyggelige ro,
det er derfor her, du allerhelst vil bo.*

Når du vandrer rundt om søen,
mærker vinden mod din kind,
ser på svanerne, som spejler sig i vandet.
Busk og krat så herligt hvisker – træer svajer for en vind.
Fuglen følger, hvad der hænder rundt omkring...

*Igennem alle husfacaderne – hos folk, som går forbi,
deles sorg og glæde – skønt du føles fri.
Du er selv en del af byen og dens hyggelige ro,
det er derfor her, du allerhelst vil bo.*

Når du vandrer kendte steder,
måske sammen med en ven,
kan du høre kærlighedens melodier.
Det kan komme fra en sten, en busk, et træ, en enkelt ting,
eller blot fra det, som hænder rundt omkring...

*Igennem alle husfacaderne – hos folk, som går forbi,
deles sorg og glæde – skønt du føles fri.
Du er selv en del af byen og dens hyggelige ro,
det er derfor her, du allerhelst vil bo.*